

ПРИКАЗКА ЗА ПРИНЦЕСИТЕ, КОИТО СЕ ОМЪЖИЛИ ЗА ПЪРВИТЕ СРЕЩНАТИ МЪЖЕ

Превод от италиански: Иван Тонкин, 1999

chitanka.info

Живял някога един крал, който имал четири деца: три дъщери и един син, принца — наследник. Когато кралят почувствал, че неговите дни са преброени, извикал сина си и му казал:

— Синко, аз умирам и искам да изпълниш последната ми воля. Когато твоите сестри станат моми за женене, излез на балкона и първия мъж, когото видиш — бил той прост селянин, занаятчия или благородник — за него те ще трябва да се омъжват.

Когато най-голямата дъщеря станала за женене, младият крал излязъл на балкона. Минал един бос дрипльо.

— Ей, приятелю — извикал кралят, — спри за малко.

— С какво мога да услужа на ваше величество? — попитал дрипльото. — Разрешете ми да си вървя, свините ми са гладни и трябва да ги изведа на паша.

— Седни, налага се да си поговорим. Ти трябва да се ожениш за моята най-голяма сестра.

— Ваше величество, вие се шегувате с мен: та аз съм само един прост свинар.

— Свинар не свинар, ти ще се ожениш за нея. Такава е последната воля на моя баща.

Така принцесата и свинарят се оженили и напуснали двореца.

Дошло време да се жени втората сестра. Младият крал излязъл на балкона и извикал в двореца първия мъж, който минал.

— Ваше величество, позволете ми да си вървя. Заложил съм примки и трябва да видя дали в тях не се е хванала някоя птица.

— Ще успееш! Искам да поговоря с теб. — И кралят му предложил за жена средната сестра.

— Ваше величество, нима е възможно такова нещо? — замолил се минувачът. — Аз съм само един беден ловец на птици и не мога да се сродя със самия крал.

— Така пожела моят баща — отговорил му младият крал.

Втората сестра взела за мъж ловеца на птици и също напуснала кралския дворец.

Когато настанало време да се омъжи най-малката сестра, кралят пак излязъл на балкона, а отдолу минавал един гробар. Младият крал много обичал най-малката си сестра и затова с голяма неохота я дал за жена на гробаря.

След като останал съвсем сам в големия дворец, младият крал си казал: „Дали не трябва и аз да последвам примера на моите сестри? Каква ли ще ми се падне за жена?“ И той излязъл на балкона. През това време минавала забързана една стара перачка на дрехи.

— Ей, стрино, почакай за малко...

— Какво искаш?

— Ела при мен, трябва да поговорим за една спешна и важна работа!

— Каква спешна работа! Спешна работа имам аз, че трябва да изпера на реката тези дрехи.

— Качи се веднага! Заповядвам ти!

Но думите му отишли на вятъра, старицата не поискала и да чуе. Тя му обърнала гръб и извикала:

— Върви да търсиш красивата Фиорита! — и с тези думи си заминала.

Младият крал така се разтреперил, че трябвало да се подпре на балкона. Изпитал силна мъка и си помислил, че страда за своите сестри, които ги нямало вече в двореца. Но в действителност това било мъка по прекрасната Фиорита, която запалила сърцето му. И тогава той си казал: „Трябва да напусна тази къща и да обикалям по света, докато намеря красивата Фиорита“.

Много път извървял младият крал, обиколил половината свят, но никой не знаел нищо за красавицата Фиорита. Цели три години той скитал по света и ето че един ден се озовал в едно поле, където срещнал стадо свине, след него друго, трето...

Така той вървял сред това море от свине и накрая се озовал пред голям дворец. Кралят почукал:

— Хей, стопани! Дайте ми подслон за тази нощ!

Вратата се отворила и се показала една дама, самата стопанка. Като видяла краля, тя се хвърлила към него и го прегърнала:

— Братко мой!

И кралят познал най-голямата си сестра, която се омъжила за свинаря.

— Сестро!

След малко излязъл и зетят-свинар, облечен като истински велможа. Съпрузите показали на краля своя красив дворец и му разказали, че и останалите сестри-принцеси живеят в такива дворци.

— Аз пък съм тръгнал да търся красивата Фиорита — казал им кралят.

— Нищо не сме чували за красивата Фиорита — отговорила най-голямата сестра, — но иди и при другите сестри, може би те ще ти помогнат.

— В случай, че ви заплаши голяма опасност — казал му зетят, който преди това бил свинар, — ето ви тези три косъма от свинска четина. Ако изпаднете в беда, достатъчно е да ги хвърлите на земята, и те ще ви избавят от всичко.

Кралят отново се отправил на път. Много ли, малко ли вървял, но ето че се озовал сред една гора. В гората имало толкова много птици, че те закривали небето. Те прелитали от дърво на дърво и цвърчали в оглушителен хор. В средата на гората се издигал дворецът на втората сестра, която живеела още по-добре от първата. Неговият господар, някогашният беден ловец на птици, станал истински велможа. Но и средната сестра и нейният мъж не били чували нищо за красивата Фиорита. Те изпратили младия крал към най-малката сестра. На тръгване неговият зет му дал три птичи пера. В случай на беда трябвало само да ги хвърли на земята и тогава всякаква опасност щяла да изчезне.

Кралят продължил своя път. Отстрани на пътя започнал да вижда гробове, които били толкова много, че наоколо в полето не се виждало нищо друго, освен тях. Така той стигнал до двореца на третата сестра, която той обичал най-много. Когато кралят отново тръгнал на път, зет му, който преди бил беден гробар, му дал малка човешка кост.

— Вземи тази кост. Изпаднеш ли в беда, хвърли я на земята.

А сестра му казала, че знае града, в който живее прекрасната Фиорита.

— Но най-напред — посъветвала го — трябва да се обърнеш към една старица, на която аз помогнах в беда, и тя ще ти помогне.

Младежът пристигнал в страната, където живеела красивата Фиорита. Оказало се, че тя била дъщеря на краля. Домът на старицата се намирал точно срещу кралския дворец. Тя радушно приела брата на своята благодетелка. От прозореца на къщата на старицата младият крал можел на воля да се любува на Фиорита, когато на разсъмване тя излизала на балкона, загърната във воал. Фиорита била толкова

красива, че ако старицата не го държала за дрехата, той щял да падне от прозореца от захлас.

— По-добре е да не се опитвате да искате ръката на Фиорита — му казвала старицата. — Кралят на тази страна е жесток човек. На всички претенденти той първо поставя три условия и когато те не ги изпълнят, той заповядва да им отсекаат главите.

Но младежът не се уплашил и се явил пред краля, за да поиска ръката на принцесата. Кралят заповядал да затворят младежа в голям зимник, пълен до тавана с ябълки и круши и му казал, че ако до сутринта той не изяде всички ябълки и круши, ще загуби главата си. Когато останал сам, младият крал си спомнил за трите косъма свинска четина, които зет му му дал, извадил ги и ги хвърлил на земята. Веднага след това се чуло свинско грухтене и отвсякъде наизлизали свине, цяло море от свине, които излапали всички ябълки и круши, като не оставили дори и огризка от тях.

— Браво — казал му старият крал, — ти заслужи ръката на моята дъщеря. Но преди това трябва да преодолееш още едно изпитание. Първата нощ, която ще прекараш с нея, ти трябва да я приспиш с песните на най-сладкогласните и най-красивите птици на света. Ако не успееш, на сутринта главата ти ще бъде отсечена.

Младият крал се сетил за трите перца, които неговият зет му подарил и ги хвърлил на земята. В същото време небето било затъмнено от ято пъстроцветни птици, които накацали по дървета и покриви и започнали да пеят така хубаво и нежно, че принцесата веднага заспала сладък сън с усмивка на устата.

— Добре — казал страшният тъст, — ти заслужи моята дъщеря. Но тъй като вече сте мъж и жена, още утре аз искам да имате бебе, което да може да казва „татко“ и „майко“. Ако това не стане, главите на двама ви ще паднат отсечени.

— Така да е, до утре има много време, — отговорил младият жених и след като си взел довиждане с краля, останал сам с красивата Фиорита. На сутринта той си спомнил за малката човешка кост, която му дал неговият зет. Извадил я, хвърлил я на земята и пред очите им костта се превърнала в красиво момченце със златна ябълка в ръката, което казвало „татко“ и „майко“.

Когато в спалнята влязъл старият крал, момченцето се запътило към него, като искало да постави златната ябълка на короната на дядо

си. Стариият крал разцелувал внука си, благословил младите, смъкнал короната си и я сложил на главата на зетя си, който така станал крал на две кралства.

След това те вдигнали голяма сватба. На нея дошли зетят-свинар, зетят-птицеловец и зетят-гробар със своите жени.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.